

Vida Nenadić u KCK - nezaboravno veće

Autor Ljuba
Wednesday, 18 March 2009
Poslednji put aćurirano Friday, 20 March 2009

19.03.2009. godine u organizaciji Kulturnog centra Krućevac u Beloj sali KCK, održana je promocija stvaralaštva Vide Nenadić. U prvom planu bila je promocija romana "Zoo Called London" i taj blok je vodila Jelena Protić Petronijević, urednica KCK, a prikaz romana dao je profesor i pesnik Veljko Stambolija.

Drugi deo promocije Vidinog stvaralaštva protekao je u znaku poezije i za taj deo zaduženi su bili Ljubodrag Obradović, Mikica Rakić i Spasoje Ć. Milovanović.

Sve u svemu - jedno nezaboravno veće!

Ć

Veljko Stambolija
Vida Nenadić i Jelena Protić Petronijević

Spale u ulozi kritičara

S pogledom na Vidu

Veljko Stambolija
Vida Nenadić i Jelena Protić Petronijević

U publici je bilo i mladih

A i zamenik predsednika skupštine grada Krućevca Sinića Maksimović (u sredini)

Ljiljana Simić i Vida Nenadić - prijateljstvo nema granica

Ivko, Jelena, Veljko,
Ljuba, Djurdja, Spale, Ljilja i Vida

Ivko, Jelena, Veljko,
Ljuba, Djurdja, Spale, Ljilja i Vida:
isto to, samo je
Spale neĀito izgubio

I na kraju naĀiao
sreĀtu - Spale i Banana

Mikica RakiĀ† i
Ljubodrag ObradoviĀ† - zaduĀeni za pesniĀki blok

Tako mladi - a tako
dobro govore na srpskom

Tako mladi - a tako
dobro govore na engleskom

Pre poĀetka promocije
- Ivko zasmjava Paju, a sam se smeje

I za kraj, kao na
poĀetku: Veljko, Vida i Jelena - sve u svemu, jedno nezaboravno veĀe

Đ'Đ,Đ'Đ° Đ•ĐμĐ½Đ°Đ'Đ,Ń>:
"Zoo Called London" ,
Đ,Đ•Đ'Đ°Đ²Đ°Ń†
"Đ"ĐμŃŃĐμŃ,Đ°"

Đ'ĐμĐ¾ĐšŃŃĐ°Đ' 2008.
Đ³Đ¾Đ'Đ,Đ½Đμ

"Zoo
Called London" Ń~Đμ Ń•Đ²Đ¾Ń~ĐμĐ²ŃŃŃ•Đ½Đ,
ŃŃĐ¾Đ¾Đ¾Đ°Đ½-Đ'Đ½ĐμĐ²Đ½Đ,Đ°Đ°Đ¾Ń~Đ, Ńf Ń•ĐμĐ±Đ, Ń•Đ°Đ'ŃŃĐŃĐ,
Ń•ĐμĐ½Ń,Đ,Đ½ĐμĐ½Ń,Đ°Đ»Đ½Đ, Đ°ŃfŃ,Đ¾Đ±Đ,Đ¾Đ³ŃŃĐ°Ń,,Ń•Đ°Đ, ĐĴĐμŃ†Đ°Ń,,
Đ°Đ°Đ¾ Đ, Đ½ĐμĐ°Đμ Đ°Đ°ŃŃĐ°Đ°Ń,ĐμŃŃĐ, Ń•Ń,Đ,Đ°Đμ ĐĴŃfŃ,Đ¾ĐĴĐ,Ń•Đ½Đμ
ĐĴŃŃĐ¾Đ•Đμ. Đ•ŃfŃ,Đ¾ŃŃŃŃĐ°Đ° Ń•Đ¾ĐĴŃ•Ń,Đ²ĐμĐ½Ńf ĐŃŃĐμŃ' Đ•Đ° ĐĴŃfŃ,Đ¾Đ²Đ°ŃšĐ,Đ½Đ°
Ńf Đ½ĐμĐ°Đ,Đ½ Đ'Ń~ĐμĐ»Đ¾Đ²Đ,Đ½Đ° ĐμŃ•ĐμĐ,Ń•Ń,Đ,Ń†Đ°Đ, Đ¾Đ±Đ»Đ,Đ°ŃfŃ~Đμ
Ńf Đ²Ń~ĐμĐ°Đ¾Đ²Đ½Ńf Đ, Đ»Đ³Đ,Ń,Đ,Đ½Đ½Ńf Ń™ŃfĐ'Ń•Đ°Ńf Ń,ĐμĐŃŃšŃŃf Đ•Đ°
ĐĴŃŃĐ¾Đ¾Ń~ĐμĐ½Đ°Đ½Đ°. Đ•Đ¾Đ¾Đ°Đ'Ń•Đ°Đ, Đ³ĐμĐ½ ĐĴŃŃĐμĐ'Đ°Đ°Đ° Đ½Đμ
ĐĴŃŃĐμĐ'Đ°Ń~Đμ Ń•Đμ Ń,Đ°Đ°Đ¾ Đ»Đ°Đ°Đ¾. ĐŃĐ•Đ²ŃŃĐĴĐ¾Ń™Đ, Ń•Đμ Đ,
ŃŃĐ°Đ•Đ³Đ¾ŃŃĐ¾ĐĴĐ°Đ'Đ, Đ½Đ°ŃŃĐ¾Ń†Đ,Ń,Đ¾ Ńf Đ°ŃŃĐ,Đ•Đ½Đ,Đ½ Đ²ŃŃĐμĐ½ĐμĐ½Đ,Đ½Đ°,
Đ°Đ°ŃŃĐ°Ń~Đ'Đ²Đ°Đ'ĐμŃ•ĐμŃ,Đ¾Đ³ Đ²Đ,Ń~ĐμĐ°Đ° Ń~Đμ "Đ½ĐμĐĴŃŃĐ,Ń~Đ°Ń,Đ½Đ¾
Đ,Đ•Đ½ĐμĐ½Đ°Ń~ĐμŃšĐμ" Đ•Đ° Ń•Đ²Đμ, Đ°ĐĴĐ¾Ń•ĐμĐ±Đ½Đ¾ Đ•Đ°Đ½Đ»Đ°Đ'Đμ
Đ,Đ°Đ½Đ±Đ,Ń†Đ,Đ¾Đ•Đ½Đμ Đ,Đ½Ń,ĐμĐ»ĐμĐ°Ń,ŃfĐ°Đ»Ń†Đμ. Đ"ĐμĐ½ ĐĴŃŃĐμĐ'Đ°Đ°Đ°
Đ½Đ¾Đ¾Đ¾Đ°Đ'Đ°Đ¾ĐŃĐ,Đ²Đ,Đ±Đ°Ń~Đ°Đ¾Đ'Đ½Đ»Đ°Đ'Đ,Ń... Ń™ŃfĐ'Đ,Đ°Đ¾Ń~Đ,
Đ,Đ½Ń•Ń,Đ,Đ°Ń,Đ,Đ²Đ½Đ¾ Ń,ŃŃĐ°ĐŃĐμ Đ,Đ•Đ»Đ°Đ. Đ,Đ. Ń...Đ°Đ¾Ń•Đ°. Đ"Đ° Ń~Đμ
Ń...Đ°Đ¾Ń•Đ° ĐĴŃŃĐμĐ'Đ°ŃŃĐ°Ń~Đ'Đ²Đ°Đ'ĐμŃ•ĐμŃ,Đ¾Đ³ Đ²Ń~ĐμĐ°Đ°Đ±Đ,Đ»Đ¾,
Đ±Đ,Đ»Đ¾ Đ³Đ° Ń~Đμ Đ°Đ°Đ¾, ŃfĐ¾Ń•Ń,Đ°Đ»Đ¾Đ½,Ń†Đ,Ń,Đ°Đ²Đ¾ ŃšĐμĐ³Đ¾Đ²Đ¾
Ń,ŃŃĐ°Ń~Đ°ŃšĐμ. ĐžĐ²Ńf ĐĴĐ¾Ń~Đ°Đ²Ńf Đ°Đ¾Ń~Đ°Đ,Đ½Đ°Đ±Đ,Đ¾Đ»Đ¾Ń~Đ°Ńf

DŠD°D°D°
 D°ŇfŇ, D¾¼ŇEĐD° D¾¼D²Dµ D°ŇŠĐ, D³Dµ D°D¾¼D½Ň•Ň, D°Ň, ŇfŇŇDµ D°D° D°D, DŁD»D¾¼D¼D°
 D²DµŇ: D¾¼D°D²D½D¾¼ D½²Dµ D°D¾¼D½D¾¼Ň•D, DŁD¾¼Ň•D°D¾¼, D²DµŇ: ŇŇDµ D½²D°
 D°D¾¼D±ŇEĐD¾¼D¼ DŁŇfŇ, Ňf D°D° DŁD°D°ŇfŇDµ D°D¾¼Ň, DµŇEĐµ D, ... DŁŇfŇ,
 DŁD¾¼D° D½²D¾¼D³Dµ, DŁD° ŇŇŇ, D° D±ŇfD°Dµ. DŠD°D°D° DŁD, Ň•D°Ň† D¾¼D²D¾¼D³
 D°DµD»D° D•D°D°Ň™ŇfŇ†D, D°D° ŇŇDµ D½²D° D°D°D»D°D°D½Ňf D¾¼D½²D¾¼D³D¾¼ D²D, ŇŇDµ
 D, Ň•Ň, D¾¼ŇEĐ ŇŇDµ D½²DµD³D¾¼ Ň™ŇŇfD°, , Ň, D¾¼ D•D½²D°Ň†D, D°D° ŇŇDµ D°ŇfDŁD, D»D°
 D°D²D, D¾¼D½Ň•D°Ňf D°D°ŇEŇ, Ňf D, D½²DµŇ•Ň, ŇEĐŁŇ™D, D²D¾¼ Ň†DµD°D° DŁD¾¼D•D, D²
 D•D° DŁŇEĐ²D, Ň•D»DµD°DµŇ»D, D»DµŇ, DŠD°D°D° ŇŇDµ Ň, DµDŲŲDµ ŇEĐ°D•D±D, Ň, D,
 DŁŇEĐµD°ŇEĐ°Ň•ŇfD°Dµ D½²DµD³D¾¼ D°Ň, D¾¼D¼Dµ, DŁŇfŇ, D½²D, D° D²DµŇ: Ň•D»ŇfŇŇD°
 D³D»D°Ň• Ň™ŇŇfD±D°D•D½²Dµ Ň•Ň, ŇŇŇfD°ŇEĐ°DµŇ•Dµ D°D¾¼ŇŇD, D³D° D¼¼D¾¼D»D,
 D°D° D²DµDŲŲDµ DŁD¾¼ŇŇD°Ň• ŇŇDµŇE D°D²D, D¾¼D½² D•D° D°D¾¼ŇŇD, Ň, ŇEĐµD½ŇfŇ, D°D°
 Ň•D»DµŇ»Dµ D½²D° DŁD, Ň•Ň, Ňf, D½²DŁŇE. D»D¾¼D½²D° D¾¼D½Ň•D°D¾¼D³ D°DµŇEĐD¾¼D°ŇEĐD¾¼D¼D°
 D¥D, Ň, ŇEĐ¾¼Ňf. DœD° D°D¾¼D»D, D°D¾¼ Ň•DŁD, Ň•D°Ň, DµŇ™D, Ň†D° D±D, D»D°
 Ň•D²ŇŇDµŇ•D½²D° Ň•D²D¾¼ŇŇDµ D¾¼D°D»ŇfD°Dµ, Ňf ŇŇDµD°D½²D¾¼D¼ Ň, ŇEĐ½ŇfŇ, D°Ňf
 Ň•ŇŇDµD²D½ŇfŇ»Dµ D¼¼D, Ň•D°D¾¼: "D•Dµ D•D½²D°D¼ D³D°Dµ D, D°DµD¼, D°D»D,
 D•D½²D°D¼ D¾¼D°D°D»Dµ D°D¾¼D»D°D•D¼". DŁD¾¼ D¾¼D°D°D»Dµ D°D¾¼D»D°D•D, ,
 D°ŇfŇ, D¾¼ŇEĐD°D° ŇŇDµ D, Ň, DµD°D°D°D¾¼ Ň•D²ŇŇDµŇ•D½²D°, D, Ň, D¾¼ D±D¾¼D°D°D½²D¾¼
 Ň•D²ŇŇDµŇ•D½²D° ŇŇDµŇE D½²D°DŁŇfŇŇŇ, D°D° D¼ŇŇDµŇ•Ň, D¾¼ Ňf D°D¾¼ŇŇDµD¼
 "Ň•D²D, , D±DµD•D¼D°D»D¾¼, DŁD°Ň, Dµ D¾¼D° D, Ň•Ň, D¾¼ŇEĐ ŇŇDµ" D, D°D¾¼D¼Dµ
 ŇŇDµ "Ň•D²D°D°D, D¼ D°D°D½²D¾¼D¼ Ň•D²Dµ D²D, ŇŇDµ D•DµD¼D°Ň™D°, D° Ň•D²Dµ
 D¼¼D°ŇŠDµ Ň™ŇŇfD°D° ".

[illegible]

"Đ°ĐμĐ¾Đ³Ń€Đ°Đ´Đμ, Đ´Đ¾Đ±Ń€Đ¾ Ń~ŃfŃ,Ń€Đ¾", Ń,Ńf Ń~Đμ Đ, "Đ Đ°Đ´Đ¾Đ²Đ°Đ½
Ń,Ń€ĐμŃ»Đ," , Đ°Đ°Ń~Đ°Đ³Đ°, ĐšĐ¾Đ»Đ°...
Đ•Đ° Đ°Ń€Đ°Ń~Ńf Ń»Ńf
ĐžĐ°Ń€Đ°Ń,,Ń€Đ°Đ•Đ,Ń€Đ°Ń,Đ, Đ,Đ•Đ´Đ°Đ²Đ°Ń†Đ°: "ĐžĐ²Đ° Ń•Đμ Đ°ŃšĐ,Đ³Đ°
Ń†Đ,Ń,Đ° Ńf Ń~ĐμĐ´Đ½Đ¾Đ½ Ń†ŃfĐ³Ńf!"

Đ°ĐμŃ™Đ°Đ¾
ĐįŃ,Đ°Đ½Đ±Đ¾Đ»Đ,Ń~Đ°

19.03.2009. Đ³Đ¾Đ´Đ,Đ½Đμ
19.00 - Đ°Đ•Đ»Đ• ĐįĐ•Đ»Đ• ĐšĐįĐš
ĐŸĐ ĐžĐœĐžĐįĐˆĐ• ĐįĐ¢Đ´Đ•Đ Đ•Đ»Đ•Đ´Đ¢Đ´Đ•

Đ'Đ~Đ"Đ• Đ•Đ•Đ•Đ•Đ"Đ~Đ<

CITAT IZ ROMANA

Ovo
je
ovde u Zoo Called London

Dok ima prozora biÄŧe i
baÄŧti. I merdevina u njima. I onih koji se veru po njima. U
Zoo Called London su mi ti ljudi i te merdevine iz neke
baÄŧte u dogledu, omoguÄŧili da u svoju sobu u potkrovlju uÄŧem
kroz velux-ov prozor, nakon Äŧto mi je vetar iznenada zalupio
vrata. Treba li da pomenem da su kljuÄŧevi od te ogromne kuÄŧe u kojoj
tih dana nije bilo nikog osim mene bili ostali unutra.

A
ovo je tamo.
Dok sam Äŧjetala ulicama
UÄŧica, noseÄŧti niÄŧta u kesi, priÄŧla mi je Äŧena da
me pita koliko koÄŧta to niÄŧta i gde sam ga
kupila. BaÄŧ sam se bila dobro uklopila. Bar Äŧto
se tiÄŧe plastiÄŧnih kesa. I Äŧto se tiÄŧe toga niÄŧega.

A
ovo sam ja koja putujem. Oдавde tamo i otud ovamo.

Mnogo
godina kasnije sam joÄŧ mnogo toga Äŧto sam
godinama preÄŧutkivala, vrhovima prsiju prebacila direktno iz sebe na
virtualne stranice. One se bar svuda Äŧitaju.

OBRAZLOÅ½ENJE Å½IRIJA

Na

TreÄžem Deretinom konkursu za neobjavljeni roman za nagradu "Miroslav Dereta", u periodu Od 1. marta do 1. jula 2008. godine, stiglo je 126 rukopisa.

Ako bismo nekom zbirnom ocenom

artikulisali recepciju rukopisa pristiglih na konkurs onda bi ona bez rutinskog uopÅ½tavanja bila u pozitivnom smislu

izveÄže o tome da je ovde prikazan uzorak aktuelnog proznog stvaralaÄžkog Å½ina dokaz ohrabrujuÄže, liÄžne, autorske kreativne avanture i da je manje odjek neÄžeg Å½to bismo mogli uslovno, podvesti pod neki stilsko tematski mejnstrim srpske proze.

OhrabrujuÄža

Äžinjenica je Å½to vrlo mali broj autora skoro epigonski, u formi ubedljivog ili fingiranog pastiÄža, sledi neke veÄž prisutne prozne strategije a posebno one koje zagovaraju ali i primenjuju aseptiÄžnu prefunkcionalizaciju naracije, bez ikakvog osvajanja sveÄže, nove reÄženice. epifanijskog ludizma i stilsko-Äžanrovskog avanturizma. Skoro iznenaÄžuÄža veza izmeÄžu originalnosti i nepatvorenosti, ontoloÄžke obnove i razmicanja granica. To je najbitnija potvrda koncepta, valjanosti i identiteta ovog konkursa.

Å½iri koji je

viÄžemeseÄžno radio u sastavu Zoran Bognar (predsednik), Milica LiliÄž i Radivoj Å½ajtinac odredio je najuÄži izbor od 5 rukopisa. To su romani: Aleksandra NovakoviÄža, Sonje AtanasijeviÄž, Slavena RadovanoviÄža, Vide NenadiÄž i Marine Kostić.

Na

poslednjoj sednici Å½iri je jednoglasno odluÄžio da nagrada "Miroslav Dereta" za 2008. godinu (koja se sastoji od povelje, Å½tampanja nagraÄženog rukopisa i novÄžanog iznosa) pripadne Vidi NenadiÄž za roman "Zoo Called London"...

ObrazloÅ¼enje

Å¼irija uz kratke opservacije rukopisa koji su uÄžli u najuÄži izbor glasi ovako:

Roman Sonje AtanasijeviÄž "Ko je

ubio Alfija" primer je otvorenog i odgovorno negovanog liÄžnog proznog

postupka. Ono Āito ovom rukopisu, uslovno reÄ•eno, senÄ•i otkrivalaÄ•ko sveÄ¼u dimenziju jeste "preraÄ•enost" kontekstualne scenografije, donekle i narativna silikonizacija, uticaj akribije kako u kristalizaciji likova tako i u podtekstu, ali mudro reciklirani podstupak "raÄ¼omonskog" presecanja i fokusiranja naracije aktera u tkanju siÄ¼ea i veÄ¼ta kombinacija globalnih premisa, suptilne diferencijacije razliÄ•itih identita u razliÄ•itim iskaznim celinama... Sve su to potvrÄ•ene odlike spisateljske sigurnosti ali se u konaÄ•nom sudu ne moÄ¼e izbeÄ¼i utisak da "preraÄ•enost" u diskursu u priliÄ•noj meri limitira Ä•italaÄ•ku dokvalifikaciju.

Rukopis

Slavena RadovanoviÄ¼ta "Nije bilo sunca" u tematskom smislu odjek je post-ratne neuroze. Rukopis je ispisan s lepo ostvarenom namerom da se kao najznaÄ¼niji pripovedni ali i metaknjiÄ¼evni kontekst artikuliÄ¼e porodica, pojedinac u porodici, splet intimnih i liÄ•nih stremljenja i iskuÄ¼jenja i prepoznavanje krupnih i kardinalnih ili finih, suptilnih i malih okolnosti. Ponekad u, stilski ipak odmerenoj i disciplinovanoj, kombinaciji, reportaÄ¼e i dnevnika s digresijsma, sa solidno ostvarenom diferencijacijom likova i u adekvatnim narativnim okolnostima ovo je roman u kom se pojedinaÄ•ne ljudske drame ne gube u Āirokim deskripcijama i "epskom celulitu": Stilska lektura i spremnost autora mogli bi prevaziÄ¼i sitnice i kod upotrebe predefinisanih prideva i brzopogovornih, euforiÄ•nih leksema koji nisu ishod konteksta veÄ¼ gole tvrdnje.

Rukopis

Aleksandra NovakoviÄ¼ta "Nakaza" dokazuje veÄ¼ poznatu Ä•injenicu da je reÄ•o stvaraocu izuzetne kreativne samosvesti, mudre, Ä•ak filozofske duhovitosti, u pozitivnom smislu preciznog stila. MeÄ¼utim, nakon Ä•itanja ovog rukopisa teÄ¼ko se moÄ¼e odoliti utisku da je reÄ•o diskurzivno nabildovanoj minijaturi i, Āito i nije mana ako bi ceo roman imao jasni estetiÄ•ki prioritet upravo u razbijanju formi i prevazilaÄ¼anju Ä¼anrovske kriptografije. Upravo je NovakoviÄ¼ primer izuzetnog "surfovanja" kroz Ä¼anrove, obdaren, obrazovan i uspeĀjan i u prozi i u eseju i beletristici i teroriji pa tako viÄ¼e Ä•udi Āito se mesta lucidne tekstualne paradigme smenjuju s pravolinijskim belinama siÄ¼ejne hronloĀjke ambalaÄ¼e.

Roman Marine Kostić

"Beli veo" u ravni je autorkinog knjiÄ¼evnog standarda. Nije, na Ā¼alost, ni jednim elementom, odskoÄ¼io Āito ne znaÄ¼i da odlike odnegovane reÄ•enice, dobre kompozicije i pitke naracije nisu prisutne, kao deo povoljnog utiska i ovde u ovom rukopisu. Bitna zamerka je diktatura svevideÄ¼eg, sveoseĀajuÄ¼eg i svemisleÄ¼eg naratora. Bez obzira kako to danas, u prostorima, danaĀnje hermeneutike zvuÄ•alo i znaÄ¼ilo, to u ovom sluĀaju, znaÄ¼i neodmereni narativni transport kroz razliÄ•ite subjekte, knjiÄ¼evne likove, gestove, povode, motivacije i predviĀanja, podsticaje i ishode. Tu Ä•italac ima malo prostora za samoprepoznavanje, ostaje bez prijatne neizvesnosti i iznenaĀenja.

NagraĀeni

roman Vide NenadiĀ "ZooloĀki vrt zvani London", odnosno, "Zoo Called London" bez ustezanja - pravo je otkrovenje, u svakom smislu te reÄ•i. Pre svega, reÄ• je o neposrednosti knjiÄ¼evnog postupka koji to i nije veÄ¼, pre uslovno reÄ•eno poetika sadrĀajne a istovremeno

i nepoĀjedne preotvorenosti, strast i invencija u iskuĀenijima u odlomcima, znacima, Ājiframa i komadiĀima liĀne i generacijske istorije i prozna artikulacija tog pikarskog intimnog mikrokosmosa kao sadrĀaj javnih i tajnih dĀepova na telu i duĀji, egzodus mladih iz zemlje, struĀno reĀeno zaviĀaja, bajato reĀeno, domovine bombardovanje, pakao politike i politika pakla, razliĀito shvatanje liĀnog samouniĀtenja i samospasenja. Bez ikakvih tragova uticaja i idolopoklonstva, lirski pakao mladosti, kombinovanom s neizvesnim poverenjem u ljubav i samoizleĀivi karakter nostalgije i druge neizbeĀne utopije, zaviĀajni koncentri i prividi lica u naliĀja, vera, ljubav i nada. PriguĀeni erotizam i globalizam, rok, mirisi i rodni jezik, poezija, muzika i stranstvovanje, glad za prijateljstvom, Āuvanje bliĀnjih, pomen na otkrivene tajne, dva jezika u svesti i disanju, nekoliko civilizacija u samooslobaĀanju i preĀivljavanju, melanĀ i posleistorijskih spomenara, sitnice i spomenici, modrice i citati, stihovi i dokumenta, sve to kljuĀa u romanu komponovanom kao strasna agenda, neposredno, poetski hrabro, s epifanijskim otkriĀima oko kojih mogu zaĀeti Āitave nove povesti. Pikarski amanet jednoj generaciji i jednom vremenu, jednoj nepriliĀnoj prilici ili priliĀnoj neprilici Srbije, Evrope i sveta. Hrabro, uzbudljivo, neoptereĀeno, bez treme od svakog stilskog modela, Āitko u "jednom cugu!"

UruĀenje nagrade "Miroslav Dereta" Vidi NenadiĀ i promocija nagraĀenog romana "Zoo Called London" obaviĀe se u OpĀitini ĀEukarica poĀetkom decembra.

U
Beogradu, 30. septembar 2008.

Zoran
Bognar, predsednik

Radivoj Āajtinac

Milica
LiliĀĀ